

IV. C. 6

ஏ

கணபதி துணை.

ஒள்ளைவயார்

அருளிச்செய்த

நல்வழி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லார்

ஆற்முக நாவலரவர்களால்

திருத்தப்பட்ட உரையுடன்

அவர்கள் சிதம்பர சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத்

தருமபுரிபாலகர்

பொன்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயங்கிரசாலையில்

அங்கிறுபதிப்பிக்கப்பட்டது.

நாள்காம் பதிப்பு.

மின்காலை மார்கழிம்.

ஸ்ரீ

கணபதி துணை.

ஒளவையார் அருளிச்சேய்த

நல்வழி.

காப்பு.

பாலுார் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலை
நாலுங் கலந்துனக்கு ஈன்றருவேன்—கோலஞ்செய்,
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தயிழ்மூன்றூர் தா.

க. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனாட் செய்தவலை
மண்ணிற் பிறநதார்க்கு வைத்தபொருள்-கண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்ச்சாலலூர்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

ங. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி ஹுள்ளா படி.

ஈ. இஇம்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இஇம்பொய்யை மெய்யென் றிராதே—இஇங்குகை
உண்டாயி ஹுண்டாகு மூழிற் பெருவளினோய்
கிண்டாங்கைக் கொண்டாடும் வீடு.

ங. எண்ணார் பொருக்கும் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணுது
புண்ணியம் வந்தத்துப் பொதல்லாற்—கண்ணில்லான்
புற்றுப் பிழவெறிக்கு மாத்திரைக்கோ லோக்குமே
உங்களுமார்கு மஹர்க்கு.

நு. வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா பொருந்துவன போமினைரூற் போகா—இருந்தேங்கி வெஞ்சம்புண் ஞைக நெடுந்துரங் தாங்கினாந்து தஞ்சவதே மாந்தர் தொழில்.

ஈ. உள்ளதொழிய வொருவர்க் கொருவர்க்கங் கோள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக் கடலோடி மீண்டு கரையேறி ஞைவன் உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

ஏ. எல்லாப் படியாலு மெண்ணினு விவ்வுமெப்பு பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புஞ்சுரம்பை—நல்லார் அறிந்திருப்பா ஸாதவினு லாங்கமல நீர்போற் பிறிந்திருப்பார் போசர் பிறர்க்கு.

ஏ. ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுழுழ் கூட்டும் படியன்றிக் கடாவாந்—தேட்ட மரியாதை கானு மகிதலத்தீர் கேண்மின் தரியாது கானுந தனம்.

ஏ. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமென் நாளுமவ்வா நூற்றுப் பெருக்கா அலகுட்டும்—ஏற்றவர்க்கு நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரக்குலும் இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

ஏ. ஆண்டாரண்டு தோற மழுது புரண்யாலு மாண்டார் வருவாரோ மாசிலத்தீர்—வெண்டு எம்குது மதுழுழியே நாம்போ மனாந்து எம்கிளிக்கணன் றிட்டுண் குழம்.

கக. ஒருங்கு ஞானவையொழி யென்று ஸொழியாய் இருங்குக் கேலென்று லேலாய்—ஒருங்கும் என்னே வறியா யிடும்பைக் கென்வயிறே உன்னேடு வாழ்த் தரிது.

கல. ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம் உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை அண்ணர் பழுதுண்டு வேறேர் பணிக்கு.

கந. ஆவாரையாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச் சாவாரையாரே தவிர்ப்பவர்—ஒவாமல் ஜூயம் புகுவாரையாரே விலக்குவார் மெய்யம் புவியதன் மேல்.

கங. பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால் இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சி வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா துபிர்விடுகை சால வுறும்.

கஞ. சிவாய நமவேந்து சிந்தித் திருப்போர்க் கார்பு மூருங்கு மில்லை—உபாயம் இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம் விதிப்பு மதியாய் விடும்.

கங. தண்ணோ சிலங்குத்தாற் றக்கோட் குணங்கொடுப்பாற் காங்கிரஸ்மீட் மாருஷ கருணாநார்—பெண்ணிரும் கழுமியா வாறாறு ஏட்டுமுந்த அவைக்குத்துள் அரசுக்கு மென்றும் போ.

கள. செய்தி விளையிருக்கத் தெப்பத்தை நொந்தக்கால் எய்த வருமோ விருந்தியம்—வையத் தறும்பாவ மென்னலறிந் தண்றிடார்க் கின்று வெறும்பானை பொங்குமோ மேல.

கழ. பெற்றூர் பிறநதார் பெருநாட்டார் பெருலகில் உற்று ருகநதா ரெனவேண்டார்—மற்றோர் இரணங் கொடுத்தா விடுவ ரிடாரே சரணங சொடுத்தா லூர் தாம்.

கக. சேவித்துஞ் சென்றிராதுந் துதண்ணீர்க் கடல்கடநதுட பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பம் பாழி ஆடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால் நாழி யரிசிக்கே நாம்.

க. அய்மி துணையாக வாறிழிந்த வாரேக்குங் கொம்மை முலைப்பக்காவர்க் கொண்டாட்டட—இமமை மறுமைக்கு நன்றந்று மாநிதியம் போக்கி வெறுமைக்கு வித்தாப் விடும்.

க. நிரு சமுலு நிலம்பொதியு நெந்தட்டும் பேரும் புகழும் பெருவாழும்—நெரும் வருந்திருவும் வாழ்வாஞ்சும் வஞ்சலிலார்க் கொண்டு— தருஞ்சிவந்த தாயிலரபா டான்.

க. பட்டுப்புத் தெடிப் பணத்தை புதுதாலும்தாங் கெடுக்கட்ட மந்தார் கேளுங்கள்—கடிவிடும் அவிதாலி பாயிலைன் பாரை பூங்கிப்பாரை பூங்கிப்பாரை.

உந். வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளொக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி பட்டருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றேரஞ் சொன்னார் மனை.

உச். சீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்வில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா மூருக் கழகுபாழ்—மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வடம்புபாழ் பாழு
மடக்கொடி யில்லா மனை.

உநு. ஆன முதலி வதிகஞ் செலவானுன்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிலை
எல்லார்க்குங் கள்ளனு யெழ்பிறப்புங் தீபனுய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனு நாடு.

உச். மானங் குலங்கல்வி வண்ணம் யறிவுண்ணம்
தானங் தவமுயர்ச்சி தாளாண்ணம்—தேவனின்
கசிவுந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவங்கிடப் பறந்து போம்.

உந். ஒன்றை சினைக்கி வீதுவொழிந்திட் டெரன்றுகும்
ஒன்றி பதுவரினும் வந்தெப்பும்—ஒன்றை,
நினைவாக முன்வந்து சிற்பிலூ சிற்கும்
ஒன்றையான் மிசன் கேபல்.

உச். புதுதாழி பரிச்சு நான்குமுழும்
நான்புது கோட்டினார் கேதன்தூவன்—நான்புதாது,
நான்புது தூவாமுதை முன்வந்து கலமிடால்
நான்புது கோட்டுமூடு நான்

உ. மாண்புக்கால் வள்ளவரை வாடுவன்று கனி
கிரந்தமுடிப்பார் யாவருமான் கிள்ளை—சரந்தமுதங்
நற்று தரல்போற் கங்கா தனிப்போல்
உற்று ருக்கத் தவர்.

உ. தாந்தமுன் செய்தனினை தாடும் யதுபலிப்பார்
பூந்தா மூலையோன் பொறிவழியே—வேந்த
ஒறுத்தாலை பெண்செயலா மூரெல்லா மொன்று
வேறுத்தாலும் போன்ற விதி.

உ. இழுக்குடைய பாட்டிற் கிளைங்கிற சாலும்
இழுக்க மூயக்குலத்தி என்று—வழுக்குடைய
வீரத்தி என்று விடானோய் யுரிக்கஞ்சாத்
நாரத்தி என்று தனி.

உ. ஆற்றி வேடி மூலைம்போ லாஞ்செல்வ
மாற்றி மூலை மாநிலத்தீர்—ஒாற்றின்
தண்ணீரும் வாருங் தருமலை சும்பாக
உண்ணீரும் வீர முயக்கது.

உ. வேட்டென்கவுமெத்துதல்கவுமெல்லாவும்வேறுத்திற்
யுட்டுக்குங் கோல்புஞ்சிற் பாயாத—வெட்டுப்பு
பாலாக்கு கெக்குவிடாத் பாலா புக்காத்தின்,
பாலுக்கு கெக்கு விடிய்.

உ. கல்லாடை பாலுக்கு கூடுமென்றால் கல்லாடையில்
கல்லாடுக் கென்றுத் தெளிவாலோ—கிள்ளை
கிள்ளைக் கேள்வு கூடுமென்றால் கிள்ளை
கிள்ளைக் கல்லாடுக் கேள்வு கூடுமென்றால் கிள்ளை.

ஏ. டி. பூர்த் தாங்கு மாற்றும் காலத்தில்
வார்த் தின் தாங்கு மாற்றும் காலத்தில்
விரைத்தின் தாங்கு மாற்றும் காலத்தில்
குரைத்தின் தாங்கு மாற்றும் காலத்தில்

ந.ஈ. நான்டிசிப்பி வெங்கலி நாட்டுமிகு நாட்டுமிகு
வேண்ட கருவாளிக்குத் தேவையில்லை—நாட்டுமிகு
போது தனதுக்கல்வி போதுமிகு நாட்டுமிகு
போதுமேல் நாவூர் மூன்று.

ஈ. சின்பாய்ன் வெள்ளத்து வெக்ட முறைம்—
அதைப் பாட்டது முன்—சின்பாய்ன்
கண்டுபாவ தலையிர அவையிட வெள்விடமே
வினா கூறுவதாக கிள்ளை விடி.

ந. பி. நன்னேன் பால் திட்டன்று அவைன் ராந் தானேன் அம்
அவைருங்கு மாமென் ரு மாக்கேத— சின்றுக்கூ
தாவுதாக் காதுவமாகு சம்பந்ததார் யாகுமத்துப்
போகவா பூதும் போருள்.

#0. சுவாமி குமாரன் திருமூலம் மதுரையூரை
குமார சுவாமி முருகையாறு பிள்ளை—குமாரன்
குமார சுவாமி திருமூலம் மதுரை முருக

நல்வழி உரை.

காப்பு.

இன்பொருள். கோலம் செய் தங்கக் கரி முகத்துத் துமணியே-அழகு செய்கின்ற உயர்வாகிய யானைமுகத்தையுடைய பரிசுத்தமாகிய இரத்தினம்போலும் விளாயகக்கடவுளே,— நான் உணக்குப் பாலும் தெளி தேனும் பாகும் பருப்பும் இவை நாலும் கலந்து தருவேன் - அடியேன் உமக்குப் பாலும் தெளி ந்ததேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்புமாகிய இந்நான்கையுங் கலந்து கிடேதிப்பேன்;—நீ எனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா-நீர் அடியேனுக்குச் சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட - (இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும்) தமிழ் மூன்றையுங் தந்தருளும். என்றவாறு.

இதனதுதாறபரியம். விளாயகக்கடவுளுக்குப் பூசைசெய் மின் முத்தமிழ்ப்புலமையும் உண்டாகும் என்பதாம்.

க. இ-ள். புண்ணியம் ஆம்-புண்ணியமே செய்யத்தக்கது;— பாவும் போம் - பாவமே ஒழியத்தக்கது.—போன நாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிறசெய்த அந்தப் புண்ணிய பாவங்களே— மன்னில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் - பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு (இப்பிறப்பில் இன்பத்துன்பங்களை அதுபவித்தற்குக் காரணமாக) வைத்த பொருளாகும்.—என்னுங்கால் எத்தகையத்தோர் சொல்லும் எது ஒழிய வேறு இல்லை - ஆராய் மிடத்து எந்தச்சமயத்தார் சொல்வதும் இந்தப்பொருளேயல்லாமல் மற்றுள்ளதில்லை;—தீதை ஒழிய நன்மை செயல் - (ஆதலினுலே) பாவும் நீங்கப் புண்ணியத்தைக்கொட்டியத் து - து.

இ-ம். இன்பத்துக்குக் காரணம் புண்ணியமும் துன்பத்துக்குக் காரணம் பாவமுமாதலிற் பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க. எ-ம்.

2. இ - ள். சாற்றுங்கால் மேதினியில் சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை - சொல்லுமிடத்துப் பூமியிலே (யர்வாகிய சாதி யென்றும் இழிவாகிய சாதி யென்றும்) சாதி இரண்டேயல்லாமல் வேறில்லை:—(அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்) —நீதி வழுவா நெறி முறையின் இட்டார் பெரியோர் - நீதி தன்றுத நல்வழியிலே நின்றுகொண்டு முறைமையோடு (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவருக்குக்) கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார்;— இடாதார் இழிகுலத்தோர் - கொடாதவரே இழிவாகிய சாதி யார்.—பட்டாங்கில் உள்ளபடி - உண்மை நூலின் உள்ள கிரமம் (இதுவேயாம்.) எ - று.

இ-ம். சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார். எ-ம்.

3. இ - ள். இயல் உடம்பு இது-திரிகின்ற இந்த உடம்பானது—இடும்பைக்கு இடும்பை அங்கே - பலதுன்பங்குளாகிய சாத்குக) ஞக்கு சிறைத்து வைக்கும் பையன்றே—இடும்பொய்யை மெய்என்று இராது - (பேரங்கத்தை) இடுகின்ற நிலையில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுடையதென்று நம்பி இராமல்,—கடுக இடும் - சிக்கிரம் (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவர்களுக்குக்) கொடுக்கள்.—உண்டாயின் - (இத்தருமிழும் உங்களிடத்து) உண்டாயின்,—பெருவலியோய் விண்டாஸரக் கொண்டா இம்மீதி - பெரிய வலிகமைய்யுடைய மல்நோய் நீங்கியவரை மெச்சிக்கொள்கின்ற முத்தியானது—ஊழின் உண்டாரும் முறையினுலே (உங்களுக்குக்) கிடைக்கும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். நிலையில்லாத உடம்பு உள்ளபொழுதே சற்பாத்திரத்திலே தான் ஒரேய்தலவருக்கு, அந்தத்தருமத்தினுலே சற்குருவி

ஏது திருவருளும், அந்தத்திருவருளினுலே னானமும், அந்த னானத்தினுலே முத்தியும் சித்திக்கும். எ-ம்.

சு. இ - ள. யார்க்கும் - யாவருக்காயினும், - புண்ணியம் வந்து எய்து போது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடியபோதல்லாமல், - எண்ணி ஒரு கருமம் செய்யொண்ணுது - (மற்றைக்காலத்திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச் செய்ய முடியாது. - கண் இல்லான் மாங்காய் விழ எறிந்த மாத்திரைக் கோல் ஒக்கும் - (புண்ணியம் வந்து கூடாத அக்காலத்திற செய்யும் அத்தொழிலானது) கண்ணில்லாதவன் மாங்காய் விழுதற்கு எறிந்த மாத்திரைக் கோலைப்போலும், - ஆம் காலம் அவர்க்கு ஆகும் - (புண்ணியம் வந்து) கூடியபோது அவருக்கு (அத்தொழில் தானே) முடியும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். புண்ணியமில்லாதவன் எண்ணியதொழிலும் முடியப்பெறுது கைப்பொருளும் இழப்பன. எ-ம்.

டு. இ - ள. வாராத வருங்கி அழைத்தாலும் வாரா - (தமக்கு) வாராதவைகள், வருங்கி அழைத்தாலும், வாராவாம்; - பொருங்குவன் போமின் என்றால் போகா - (தமக்கு) வருமகவகள், போமின் என்று வெறுத்தாலும், போகாவாம். - இருந்து ஏங்கி - (இவ்வண்ணமையை அறியாமல்) இருந்துகொண்டு ஏக்க முற்று, - நெஞ்சம் புண் ஆகத் தாம் நெடும் தூரம் நினைந்து துஞ்சுவதே - மனம் புண்ணுகும்படி (அவைகளைத்) தாங்கள் நெடுங்குரம் நினைந்து மாண்டுபோவதே - மாந்தர் தொழில் மனிதருடைய தொழினாகும். எ - று.

இ-ம். இருவினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயன்களாகிய இன்பத்துன்பங்களை அறுபவிப்பது தப்பாதாதலின்; அவற்றின்பொருட்டுக் கவலையுற்று வாழ்நாளை, வீணுட்போக்குதல் அறியாமை. எ-ம்.

கு. இ - ஸ். ஒருவர்க்கு உள்ளது ஒழிய - ஒருவருக்கு(ஊழி னால்) உள்ளதல்லாமல், - ஒருவர் சுகம் கொள்ளக் கிடையா - மற்றெல்லாம்படிய சுகம்களை அனுபவிக்கவிரும்பினால் அவை கிடையாவாம்:—(ஆதலினால்) - குவலயத்தில் - இப்பூமியிலே - உடலோடு வரமும் உயிர்க்கு - உடம்புகளோடு கூடிவாழும் உயிர்களுக்கு, - வெள்ளக்கடல் ஒடி மீண்டு கரை ஏறினால் என - வெள்ளக்கையிடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின்மேற்) சென்று (சமபாதித்துக்கொண்டு) திரும்பிவந்து கரையேறினாலும் அதற்கு பயன் யாது. எ - று.

இ-ம். பெருமுயற்சிசெய்து பெரும்பொருள் சம்பாதித்தாலும், ஊழினளவன்றி அழிக்காக அனுபவித்தல் கூடாது. எ-ம்.

எ. இ - ஸ். எவ்வாப் படியாலும் எண்ணினால் - சுகவிதங்களினாலும் ஆராயுமிடத்து, - இவ்வுடம்பு பொல்லாப் புழு மலினோய்ப் புல் குரம்பை - இந்தச்சீரம் பொல்லாத புழுக்களுக்கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் புல்லிய ஒரு சிறுவீடரக இருக்கின்றது - நல்லர் அறிந்து இருப்பார் - நல்லறிவினேர்கள் (இவ்வுடம்பினிழிலை) அறிந்திருப்பார்கள்; - ஆதலினால் கமல் நீர்ப்பேரல் பிறிந்து இருப்பார் - ஆகையால் அவர்கள் தாமரையிலையில் நீர்ப்போல (இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) கூடாதிருப்பார்கள்; - பிறர்க்குப் பேசார் - (பயன்படாமுடியால்) மிறருக்கு (அந்த நிலையைச்) சொல்லார்கள். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். உடம்பு வேறு தாம் வேறு என்று அறிந்த ஊனிகள் உடம்போடு கூடியிருப்பினும் பற்றற்றிருப்பார்கள்; ஆதலால் அவர்களுக்குத் தன்பமே இல்லை. எ-ம்.

அ. இ - ஸ். மகிதலத்தீர் கேண்மின் - பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, கேளுங்கள். - ஈட்டும் பொருள் - தேடுதற்குரிய பொருள்களானவை, - முயற்சி என் இறங்க. ஆயினும் - முயற்சிகள் அளவில்லாதன் வாயினும், - ஊழி கூட்டும் படி அன்றிக் கூடா

வாம் - ஊழ் கூட்டுமளவினல்லாமற் சேராவாம்.—தனம் தரியாது - (ஊழினுலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறுது.—தேட்டம் மரியாதை - (ஆதலினுல்) நீங்கள் தேடத்தகுவது மரியாதையோம். எ - று. மரியாதை - கன்னெறியினிறநல். ஆம் அசை. காணுமிரண்டும் முன்னிலையசை.

இ-ம். பொருள் ஊழினளவன்றி வாராண்மையாலும், வந்த பொருளும் நிலைபெறுமையானும், நிலைபெறுவதாகிய நல்லொழுக்கத்தையே தேடல்வேண்டும். எ-ம்.

கூ. இ - ள். ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம் வறநிப்போய—அடி சுடும் அநாலும் - (மணலானது வெயிலினுலே காய்ந்து கடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக்காலத்திலும்,—அவ்வாறு ஊற்றுப் பெருக்கீரால் உலகு ஊட்டும்—அதை ஆருளது ஊற்றுநீர்ப் பெருக்கினால் உலகத்தாரை உண்பி க்கும்;—(அதுபோல) —நல்ல குடிப் பிறந்தார் - நல்ல குடியிலே பிறந்தவர்,—நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்-வறுமை அடைந்த காலத்திலும்,—ஏற்றவர்க்கு இசைநது இல்லையென்மாட்டா - இரங்தவருக்குக் (கருத்து) இசைந்து இல்லையன்று சொல்லமாட்டாது கொடுப்பார். எ - று.

இ-ம். உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக்காலத்திலும் இரங்தவருக்குக் கொடாது விடார். எ-ம்.

கூ. இ - ள். மா நிலத்தீர் - பெரிய சூழியிலுள்ள மனி தர்களே,—ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - (இமந்த) அவ்விடத்தில் வருடங்கோறும் அழுது புரண்டாலும்,—மாண்டார் வருவாரோ - இறங்தவர் திரும்பி வருவாரோ (வரமாட்டார்:)-வேண்டா - (ஆதலினுல் அழ) வேண்டுவதில்கீ.—நமக்கும் அது வழியே நாம் போம் அன்றும் எமக்கு என்னாறு - கமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும் நாம் இறங்து போம்

எவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று,—இட்டு உண்டு இரும் - பிள்ளையிட்டு (நீங்களும்) உண்டு (கவலையற்று) இருங்கள். எ-று.

இ-ம். இறந்தவர்பொருட்டு அழுகையினால் உடம்பிற்குத் தளர்ச்சியும் உயிருக்கு வருத்தமும் உண்டாமேயன்றிச் சிறிதும் பயளில்லாமையால், கவலையையொழித்துச் சற்பாத்திரத்துக் குக் கொடுத்து வாழ்க. எ-ம்.

கக். இ - ள். இடும்பை கூர் என் வயிறே - துண்பம் மிகு கின்ற என்னுடைய வயிறே,—ஒருங்கள் உண்வை ஒழி என்றால் ஒழியாய் - (கிடையாதபோது) ஒருங்களுக்குப் போசனத்தை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய்.—இருங்களுக்கு (உண்ணும் போச எத்தை ஒருங்கு) ஏற்றுக்கொள்ள என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய்.— ஒரு நாளும் என் நோ அறியாய் - ஒருங்களிலாயினும் என் னுடைய வருத்தத்தை அறியாய்.—உண்ணேடு வாழ்தல் அரிது - (ஆதலினால்) உண்ணேடு கூடி வாழ்தல் (எனக்கு) அருமையாக இருக்கின்றது. எ - று.

இ-ம். வயிற்றுக்குத் திருப்பு செய்தலினும் அரியது பிறதி ஸ்லை. எ-ம்.

கல். இ - ள். ஆது அம் கரையில் மரமும்-ஆற்றினது கரையில் இருக்கின்ற மரமும் - அரசு அறிய வீற்று இருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே - அரசன் அறிய (அதிகாரங்கிசெய்து சம்பாதித்துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்தபோம் என்றாலும் - உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம் - (ஆதலினால்) உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும்;—அதற்கு ஒப்பு இல்லை.- அதற்குச் சமானம் இல்லை,—வேறு ஓர் பணிக்குப் பழுது உண்டு - மற்றைத் தொழில் வாழ்க்கைகளுக்கு கெல்லாம் அழிவு உண்டு. எ - று. அம் சாரியை. கண்டார் முன்னிலையதை.

இ-ம். பிறர்வயத்தினராகாது தம்வயத்தினராய் நின்று செய்யும் வேளாண்மையாலாகிய வாழ்க்கைக்கு அழிவு இல்லா மையால், அதுவே சிறந்தது. எ-ம்.

ஈ

கந். இ - ள். அம் புவியதன் மேல் - அழிகிய பூமியின மேலே - ஆவாரை அழிப்பார் யார் - (நல்வினையினால் நெடுங்காலம் உயிர் வாழ்தற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்கவல்ல வாயாவர்களை - அது அன்றிச் சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார் - அது வல்லாமலும் (தீவினையினால்) இறத்தற்கு உரியவரை நிறுத்தவல் வலாயாவர்களை - ஒவாமல் ஜயம் புகுவாரை விளக்குவார் யார் - (செல்வம் இழந்து) ஒழியாமல் பிளகைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்கவல்லவர் யாவர்களை - மெய் - (இது) சத்தியமேயாம். எ - று. எ மூன்றும் அசை.

இ-ம். ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கக் கேடுகளைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை. எ-ம்.

கூ. இ - ள். பேசுக்கால் - (ஆராய்ந்து) சொல்லுமிடத்து; - பிச்சைக்கு முத்த குடிவாழ்க்கை - பிளகை எடுத்து உண்டவினாம் (இழிவிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது - பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்டை - பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒரு வரை) நெருக்கி வாங்கி உண்ணுதலாம். - சிச்சி - சிசி (இது என்ன செய்கை) - வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது - வயிற்றை வளர்த்தற்பொருட்டு மானங்கெடாமல், - உயிர் விடுகை சாலை உறும் - உமிழரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சியைப்) பொருந்தும். எ - று.

இ-ம். பிறரிடத்தே இச்சை பேசி வாங்கி உண்கி மானம் இழந்து உயிர்வாழ்தலினாம் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்துதலே உயர்வுடைத்து. எ-ம்.

கடு. இ - ள். சிவாயநம் என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு - சிவரயநம்வென்று தியானித்துக்கொண்டிருப்பவருக்கு - ஒருங்க

ஞும் அபாயம் இல்லை - ஒருநாளாயினும் இடிக்கண் உண்டா கூது. - இதுவே உபாயம் - (விதியை வெல்லுதற்கு) இதுவே உபாயமாகும்: - (இதுவே) மதி ஆகும் - (ஆதவின்) இதுவே (உண்மையாகிய) அறிவாகும். - அல்லாத எல்லாம் மதி விதியே ஆய்விடும் - (இச்சிவத்திபானம்) அல்லாத மற்கறவிடங்களி னெல்லாம் புத்தியானது விதியின் வசத்தேயாகவிடும். எ - று. இதுவே என்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது.

இ-ம். சிவத்தியான முகடயவருக்கு விதி இல்லை; சிவத் தியானமில்லாதவருக்கு விதி உண்டு. எ-ம்.

இடையருத சிவத்தியானமுகடயவர் அச்சிவத்தையேயன் றிப் பிறிதொன்றையும் அறியாராதவின், அவர் சரீரம் முகந்து கொண்ட சுகதுக்கமென்னும் பிராரத்தகருமம் அவருக்குப் புசி ப்பாகாமல், அவருடற்புசிப்பாய் ஒழியும் என்பதே அவருக்கு விதியில்லை யென்பதற்குக் கருத்து. அது திருநாவுக்கரசனாயனார் முதலிய மெய்ஞ்ஞானிகள் சரித்திரங்களாலும் அறிக.

கர்தா. இ - ள். தண்ணீர் நில நலத்தால் - தண்ணீரானது நிலத்தினது கண்மையினுலும், - தக்கோர் குணம் கொடையால்- நல்லோருடைய குணமானது கொடையினுலும், - கண் நீர்மை மாருகக் கருணையால் - கண்களுடைய குணமானது நீங்காத அரு ளினுலும், - பெண் நீர்மை கற்பு அழியா ஆற்றல் - பெண்களுடைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினுலும், - கடல் குழந்த வையகத்துள் அற்புதம் ஆம் என்றே அறி - சமுத்திரங்குழந்த பூமியினிடத்து (எல்லாரும்) ஆச்சரியப்படத்தக்கவை களாகும் என்று நீ அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம். நிலங்மையினுலே தண்ணீருக்கும், கொடையினுலே நல்லோருக்கும், அருளினுலே கண்களுக்கும், கற்பினுலே பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும். எ-ம்.

கஎ. இ - ள். வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து - பூமியிலே (சற்பாத்திரத்திற் செய்யப்படுங் தான்தினுலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து--அன்று டூடார்க்கு-அக்காலத் திலே (சற்பாத்திரத்திலே) தானஞ்செய்யாதவருக்கு,--செய் தீவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க,--இன்று தெய்வத்தை ரொந்க்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால்,--இரு நிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ, (வாராது.)--வெறும் பாளை மேல் பொங்குமோ - வெறும்பாளை (அடிப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ - (பொங்காது.) எ - று.

இ-ம். வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதவிற் பயன் இல்லை. எ-ம்.

கஷி. இ - ள். பேர் உலகில் - பெரிய பூமியிலே,--பெற்றூர் (என) - (இவர் எம்மைப்) பெற்றவர் என்றும்,--பிறந்தார் (என) - (இவர் எமக்குப்) பிறந்தவர் என்றும்,--பெருநாட்டார் (என) - (இவர் எம்முடைய) பெரியதேசத்தார் என்றும்,--உற்றூர் (என) - (இவர் எம்முடைய) சுற்றத்தார் என்றும்,--உகந்தார் என - (இவர் எம்மைச்) சினேகித்தவர் என்றும்--வேண்டார் - விரும் பாதவராகிய உலோபிகள்,--மற்றோர் இரண்ம் கொடுத்தால் இடுவர் - அன்னியரோயாயினும் (தம்முடம்பிலே) காயத்தைச் செய்தாராயின், (அவருக்கு எல்லாங்) கொடுப்பார்:--சரணம் கொடுத்தாலும் இடார் - (முன் சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும், அவருக்கு ஒன்றுக் கொடார். எ - று. தாம் ஏ இரண்டும் அளச.

இ-ம். உலோபிகள் தமக்கு அகித்ததைச் செய்யும் கள்வர் முதலாயினேருக்கண்றி இத்தைச் செய்யும் தாய் தங்கை முதலாயினேருக்குக் கொடார். எ-ம்.

ககூ. இ - ஸ். வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றினுடைய பகு. இ - ஸ். வயிற்றின் கொடுமையினாலே, - சேவித்தும் - (பிறரைச்) சேவித் (பசிக்) கொடுமையினாலே, - சேவித்தும் - (பலரிடத்தே) போய் யாகித்தும், - தும், - சென்ற இராந்தும் - (பலரிடத்தே) போய் யாகித்தும், - தெள் நீர்க் கடல் கடந்தும் - தெளிவாகிய நீரையுடைய சமூ த்திரத்தைக் (கப்பலேறிக்) கடந்தும், - பாவித்தும் - (ஒருவ ரைப் பெரியவராகப்) பாவித்தும், - பார் ஆண்டும் - மூமியை ஆண்டும், - பாட்டு இசைத்தும் - (செல்வரைப் புகழ்ந்து) பாட்டுப்பாடியும், - நாம் உடம்பை நாழி அரிசிக்கே பாழின் போவிப் பம் - நாம் இந்தச்சரீரத்தை நாழியரிசிக்காகவே பாழிலே செலுத்துகின்றேம். எ - று.

இ-ம். முத்திக்குரிய சாதனத்தைத் தேடும்பொருட்டு அரி தாகக் கிடைத்த சரிரத்தை, அதற்குக் கொடுக்கப்படுவுட் கூலியா கிய போசனத்தைத் தேடும்பொருட்டே மூழுமையும் செலுத்து தவின் மிக்க பேதைமை பிறிதில்லை. எ-ம்.

20. இ - ஸ். கொம்மை முலை பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - குவிவாகிய தனங்களை விறகின்ற பரத்தையரைக் கொண்டாடுதல் - அம்மி துணை ஆக ஆறு இழிந்த ஆறு ஒக்கும் - அம்மிக் கல்லே துணையாக ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மையைப் போலும்; - (அன்றியும்) மா நிதியம் போக்கி வெறுமைக்கு வித்து ஆயவிடும் - (அது) பெரிய செல்வத்தை அழித்து வறுமைக்குக் காரணமாய்விடும்: - இம்மை மறுமைக்கு நன்று அன்று - (ஆதலினால்) அது இப்பிறப்பிற்கும் வருபிறப்பிற்கும் நல்லதா காது. எ - று. பகர்தல்-விற்றல்.

ஒடத்தினாலே கடக்கத்தக்க ஆற்றை அம்மியினாலே கடக்கப் புகுந்தவன் அமிழ்ந்தி உயிரை இழுத்தல்போல, மனைவியினாலே அநுபவிக்கத்தக்க காமவின்பத்தை வேசையினாலே அது பவிக்கப் புகுந்தவன் மேகநோயால் வருந்தி உயிரை இழப்பன் ஆதலின், அம்மிதுணையாக வாறிழிந்தவாரெக்கு மென்றார்.

க.அ

நல்வழியுரை.

இ-ம். வேச்சையைப்புனர்க்கவன் கைப்பொருளை இழந்து மேகநோயால் வருத்தமுற்றுப் பழிபாவங்களை அடைவன். எ-ம்.

உக. இ - ஸ். சிவந்த தாமரையாள் - செந்தாமரைமலரில் இருக்கின்ற சீதேவியானவள், - வஞ்சம் இலார்க்கு - வஞ்சனை இல்லாதவருக்கு - நீரும் - சீர்வளத்தையும், - நிழலும் - நிழல் வளத்தையும், - நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும் - நிலத்திலே நிறையும் நெற்போரையும், - பேரூம் - பேரையும், - புகழும் - சீர்த் தியையும், - பெருவாழ்வும் - பெரிய வாழ்வையும், - ஊரும் - கிராமத்தையும், - வரும் திருவும் - வளர்கின்ற செல்வத்தையும், - வாழ்நாளும் - நிறைந்த ஆயுளையும்; - என்றும் தரும் - எங்நாளும் கொடுத்தகருளுவள். எ - று. தான் அசை.

இ-ம். வஞ்சனை செய்யாதவருக்குச் சீதேவியினது திருவருளினுலே எல்லாங்களும் உண்டாகும். எ-ம்.

உ. இ - ஸ். பணத்தைப் பாடு பட்டுத் தேடிப் புதைத்து வைத்து - பணத்தைப் பிரயாசப்பட்டுச் சம்பாதித்து (நிங்களும் உண்ணுமல் பிறருக்குங் கொடாமற் பூமியிலே) புதைத்துவைத்து - கேடு கெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் - அப்பொருட்கேட்டிலூல் (சரீரசுக்கத்தையும் ஆண்மகசுக்கத்தையும் ஒருங்கு) இழந்த மனிதர்களே (நான் சொல்வதைக்) கேளுங்கள். - ஆவி கூடு விட்டுப் போயின பின்பு - ஆன்மாச் சரீரத்தைவிட்டு நிங்கிய பின்பு, - பாவிகள் அந்தப் பணம் இங்கு ஆர் அநுபவிப்பார் - பாவிகளே, அந்தப்பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அநுபவிப்பார். எ - று. தான் ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். பூமியிலே புதைத்து வைக்கப்பட்ட பணம் வைத்த வர் இறந்தபின் அவருக்கு உதவாமற் போவதுமன்றிப் புதைத்து விடக்கெதரிந்து எடுக்கக் கூடாமையினுலே பிறருக்கும் உதவாமற்போம். எ-ம்.

உந். இ - ஸ். மன்று ஓரம் சொன்னார் மனை - தருமசபையிலே பக்கபாதஞ்சொன்னவருடைய வீட்டிலே, — வேதாளாம் சேரும் - பேய்கள் (வந்து) சேரும்; — வெள்ளெருக்குப் பூக்கும் - வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும்; — பாதாளாமலி படரும் - பாதாளாமலியென்னுங்கொடி படரும்; — முதேவி சென்று இருந்து வாழ்வன் - முதேவியானவன் போய் நிலைபெற்று வாழ்வாள்; — சேடன் குடிபுகும் - பாம்புகள் குடியிருக்கும். எ - று, ஏ ஜாந்தும் அசை.

இ-ம். வழக்கோரஞ்சொன்னவர் குடும்பத்தோடு அழிவது மன்றி, அவர் குடியிருந்த வீடும் பாழாம். எ-ம்.

உச. இ - ஸ். நீறு இல்லா நெற்றி பாழ் - வீழுதியில்லாத நெற்றிபாழாகும்; — கெய் இல்லா உண்டி பாழ் - கெய்யில்லாத போசனம் பாழாகும்; — ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ் - நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும்; — மாறு இல் உடற்பி றப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் - மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும்; — மடக்கொடி இல்லா மனை பாழே - (இல் லறத்திற்குத் தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும். எ - று.

இ-ம். விடூதியினுலே நெற்றியும், கெய்யினுலே போசனமும், நதியினுலே ஊரும், சகோதரராலே உடம்பும், மனைவியினுலே வீடும் சிறப்படையும். எ-ம்.

உடு. இ - ஸ். ஆன முதலில் செலவு அதிகம் ஆனான் (தனக்குக்) கிடைத்த முதறபொருளுக்குச் செலவு அதிகமான வன், — மானம் அழிந்து - மானங்கெட்டு, — மதி கெட்டு - அறிவு இழந்து, — போன திசை எல்லார்க்கும் கள்ளன் ஆய் - (தான் ஒடிப்) போன திசையிலும் எல்லாருக்கும் கள்ளனுகி, — ஏழ் பிறப்பும் தீயனுய் - எழுவகைப்பிறப்புக்களினும் பாவம் உடையவனுகி, — நல்லார்க்கும் பொல்லன் ஆம் - (தன்னிடத்து அன்பு

வைத்த) பெண்டிர்களுக்கும் பொல்லாதவனுவான்.—நாடு (இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம். வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவுசெய்யபவன் பழிபாலங்களை அடைவன் ஆகவின், வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்ய வேண்டும். எ-ம்.

உக்கு. இ - ள். பசி வந்திட - பசிநோய் ஒன்றுமாத்திரம் வந்தால்,—மானம் - மானமும்,—குலம் - குலமும்,—கல்வி - கல்வியும்,—வண்மை - வாய்மையும்,—அறிவுடைமை - அறிவுடைமையும்,—தானம் - தொடையும்,—தவம் - தவமும்,—உயர்ச்சி - உயர்வும்,—தாளாண்மை - தொழில்முயற்சியும்,—தேனின் கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காழுறதல் - தேன்பெருக்குப்போலத் தோன்றுகின்ற சொல்லியுடைய மங்கையர்மேல் ஆகைவைத்தலும் ஆகிய—பத்தும் பறந்து போம் - இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம். எ - று.

இ-ம். மானமுதலிய எல்லா நலங்களையும் கெடுத்தலினாலே பசிநோயினுக் கொடியது பிறிதில்லை. எ-ம்.

உள். இ - ள். ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்று ஆகும் - ஒருபொருளைப் பெற நினைந்தால், அப்பொருள் கிடையாமல் வேறொருபொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்:—அன்றி அதுவரினும் வந்து எய்தும் - அப்படியல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்;—ஒன்றை நினையாதமுன் வந்து நிற்பினும் நிற்கும் - (இன்னும்) ஒருபொருளை நினையாதி ருக்குமுன்னே அது தானேவந்து நின்றாலும் நிற்கும்:—எனின் ஆரும் ஈசன் செயல் - (இவைகளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருஞும் கடவுளுடைய செய்கைகளாகும். எ - று.

இ-ம். இருவினைகளுக்கீடாக இன்பத்துங்பங்களை ஊட்டும் கடவுளுடைய கருத்தின்படியேயென்றி ஆன்மாக்களுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது. எ-ம்.

உ. இ - ஸ். கண்புதைந்த மாந்தர் - அகக்கண் குருடாக இருக்கின்ற மனிதர் - உண்பது நாழி - உண்பது ஒருநாழியரிசி மன்றமேயாகும்; - உடுப்பது நான்குமுழும் - (அவர்) உடுப்பது நான்குமுழு வஸ்திரமேயாகும்; - (இப்படியாகவும்) - நினைக்கு எண்ணுவன் எண்பதுகோடி - (அவர்) நினைத்து எண்ணுங்காரி யங்களோ எண்பதுகோடியாகும்: - (ஆதலினால்) - மண்ணின் கலம்போலச் சாம் துணியும் குடிவரழக்கை சஞ்சலமே - மட்பாத்திரம் அழிந்தாற்போல (அவர் சரீரம்) அழியும் வரையும் (அவருடைய) குடிவாழ்க்கையினாலே தன்பமே விளையும். எ - று. தான் அரசு.

இ-ம். உள்ளதே போதும் என்று திருப்தி அடையாதவர் சாங்காறும் அடைவது தன்பமேயன்றிப் பிற்கில்லை. எ-ம்.

உக. இ - ஸ். மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருந்தால், - வா என்று வெளவாலைக் கூவி இருந்து அழைப்பார் அங்கு யாவ ரும் இல்லை - (இப்பழுத்தத்தின்னுதற்கு) வா என்று வெளவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம்மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை; - கன்று ஆ அமுதம் சரங்து தரல்போல் கரவாது அளி ப்பரேல் - கன்றயுடைய பசுவானது பாலைச் சரங்து கொடுத் தல்போல ஒளிக்காமற் கொடுப்பாராயின், - உலகத்தவர் உற்றர் - உலகத்தார் (அவ்வெளவால்போலத் தாமேவந்து) உறவி னராவார். எ-று.

இ-ம். கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவின ராவார். எ-ம்.

ந. இ - ஸ். வேங்கே - அரசனே, - முன் தாம் தாம் செய்தவினை - முற்பிறப்பிலே தாம் தாம் செய்த நல்வினை தீவி ணைகளை - முந்தாமரையோன் பொறி வழியே தாமே அநுபவிப் பார் - தரமரைமலரில் இருக்கின்ற பிரமா விதித்தபடியே தாமே

MAHAMAHOPADHYAYA

MR. II V. SWAMINATHA IYER L.L.B.

... பாக்டி

அனுபவிப்பார்கள்,—ஒஹத்தாரை என் செயலாம்—(தீவினையினாலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்குசெய்தவரை நாம் யாதுசெய்யலாம்.—ஊர் எல்லாம் ஒன்று வெறுத்தாலும் விதிபோமோ—ஊரிலுள்ளர் எல்லாருந் (துணையாகத்) திரண்டு வெறுத்தாலும் விதி போகுமோ (போகாது.) எ - று.

இ-ம். தமக்கு ஒருவன் துன்பஞ்செய்யின், அது தாம் முன்செய்த தீவினைக்டோக்க் கடவுளாலே தமக்குக்கூடிடத்தென்று அமைவதே அறிவு. எ-ம்.

நடக். இ - ள். இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று—இலக்கணவழுக்களையுடைய செய்யுளினும் இசை நல்லது,—யர்குலத்தின் சாலும் ஒழுக்கம் நன்று—யர்வாகிய குலத்தினும் மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது;—வழுக்கு உடைய வீரத்தின் விடா நோய நன்று—தவறுதலையுடைய வீரத்தினும் நீராவியாதி நல்லது;—பழிக்கு அஞ்சாத் தாரத்தின் தனி நன்று—பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு கூடி வாழ்தலினும் தனியே பூருத்தல் நல்லது. எ - று.

இ-ம். இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டும், நல்லெழுகுக்கமில்லாத யர்குலமும், தவறுதலையும் வீரமும், கற்பில்லாத மனைவியோடு கூடிய இல்லாழ்க்கையுங் தீரா வசையை விளைவிக்கும். எ-ம்.

நட. இ - ள். மா நிலத்தீர் - பெரிய டுமியிலுள்ளவர்களே,—ஆறு இடும் மேடும் மடுவும் போன் - ஆற்றுவெள்ளத்தினால் உண்டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும்போல,—செல்வும் ஏறிடும் மாறிடும் - செல்வும் வளர்வதும் தேய்வதுமாய் இருக்கும்:—(ஆதவினால்) சோறு இடும் - (இரப்பவருக்கு உண்ண) அன்னத்தை இடுங்கள்;—தண்ணீரும் வாரும் - (குடிக்கச்) சலத்தையும் வாருங்கள்.—தருமமே சார்பு ஆக உள் நீர்க்கை உயர்ந்து வீறும் - (இப்படிச்செய்த வருவீர்களானால்,) இந்தத்தருமமே

துணையாக உள்ளத்திலே (சுத்தியாகிய) தன்மை ஒங்கி விளங்கும். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். நிலையில்லாத செல்வம் உள்ளபொழுதே இரப்பவர்களுக்கு அன்னபானீயங்களைக் கொடுக்கிற சித்தசுத்தி உண்டாகும். எ-ம்.

நா. இ - ள். வேழத்தில் பட்டி உருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது - (வலிய) யாணையின்மேலே பட்டிருவும் அம்பானது (மெல்லிய) பஞ்சின்மேலே பாயாது:—(அதுபோல) —வெட்ட டெனவை மெத்தெனவை வெல்லா - வலியசொறகள் மெல்லிய சொற்களை வெல்லமாட்டா.—நெடு இருப்புப் பாரைக்கு நெக்கு விடாப் பாறை-நெடுமையாகிய இருப்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற்பாறையானது—பசு மரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும்-பச்சைமரத்தின் வேருக்குப் பிளங்குபோம். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். வலியசொல்லே மெல்லிய சொல்லுக்குத் தோற்றுப்போம். எ-ம்.

நா. இ - ள். கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்டாயின் - (ஒருவன்) படியாதவனே யாமிழும் (அவன்) கையிலே பொருண்மாத்திரம் இருந்தால்,—எல்லாரும் சென்று எதிர்கொள்வர் - (அவனை) யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உப சரிப்பர்.—இல்லானை இல்லாரும் வேண்டாள் - (படித்தவனே யாயினும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும் பாள்;—ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள் - (அவனைப்) பெற்று வளர்த்த மாதாவும் விரும்பாள்;—அவன் வாயில் சொல் சொலாது - அவன்வராயிற் பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன் படாது. எ - று. அங்கு, மற்று அசை.

இ-ம். கல்லாதவனேயாயினும் பொருளுடையவனை எல்லாரும் மதிப்பர்; கற்றவனேயாயினும் பொருளில்லாதவனை ஒரு வரும் மதியார். எ-ம்.

நூ. இ - ஸ். பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள் - பூவா மலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு—(அதுபோல) —மக்களு ரும் ஏவாதே கின்று தாம் உணர்வார் உளர் - மனிதர்களுள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்ய வல்லவரும் உண்டு - தூவா விரைத்தாலும் நன்று ஆசா வித்தூ என - தூவிய விரைத் தாலும் முளைத்துப் பயண்படாத விவைபோல,—பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றுது - மூடனுக்கு (எடுத்து விளக்குச்) சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு (அவனிடத்து) உண்டாகாது. எ - று.

இ-ம். குறிப்பறிந்து செய்வோரே அறிவுடையோர்; அறி விக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர். எ-ம்.

நூ. இ - ஸ். ஒள் தொடி - ஒள்ளிய வளையலை அணிந்த வளே,—நண்டு சிப்பி வேய கதலி - நண்டும் சிப்பியும் மூங்கி லும் வாழையும்,—நாசம் உறும் காலத்தில் - தாம் அழிவை அடையுங்காலத்திலே,—கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கை போல் - (முறையே தாம்) கொண்ட (குஞ்சம் முத்தும் அரிசியும் காய்க்குலையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனுக்கண்மைபோல,— (மனிதர்கள்) —போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வரும் காலம் - ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழிய வருக்காலத்திலே— அயல்மாதர்மேல் மனம் வைப்பார்-பிறர்மனைவியர்மேல் மனம் வைப்பார்கள். எ - று.

இ-ம். ஒருவன் பிறன் மனையாளை இச்சிக்கின், அது அவனிடத்துள்ள ஞானம் செல்வம் கல்வி என்னும் மூன்றால் கெடுதற்கு அறிகுறியாகும். எ-ம்.

நூ. இ - ஸ். வேதம் முதலாம் அணித்து ஆய நூலகத்தும் - வேத முதலாகிய எல்லா நூல்களிலுள்ளும் (ஆராய்ந்தால்) —வினைப்பயனை வெல்வதற்கு - இருவினைப்பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்) —அது வினைப்பு எனக் கண்ணுறவுது அல்லால்

இல்லை - அவ்வினைப்பயன் (நம்முடைய) நினைவாலாவது என்று அறியதல்லாமல் வேறு இல்லை:—செங்கே கவலைப்பேல் - மனமே கவலையை அடையாதே—மெய் வின் உறுவார்க்கு விதி இல்லை - நித்தியமாயுள்ள ஞானுகாசமாகிய பதியோடு கலந்து நிற்பவருக்கு ஊழ் இல்லை. எ - று.

இ-ம். பராஞ்சத்தினாலே பதியைத் செனிந்த கோக்கி அங்கு செய்யப்பெற்றவர் ஆப்பதியைபேயன்றிப் பிராரத்தவா சனை தாக்குதற்குரிய மற்றைப்பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காணு ராசலின், அவருக்கு விதி இல்லை. எ-ம்.

ந-அ. இ - ள். நன்று என்றும் - (இது) நல்லது என்றும்,—தீது என்றும் - (இது) தீபது என்றும்,—நான் என்றும் - (இது செய்கவன்) நான் என்றும்,—தான் என்றும் - (இது செய தவன்) அவன் என்றும்,—அன்று என்றும் - (இது) அன்று என்றும்,—ஆம் என்றும் - (இது) ஆகும் என்றும்,—ஆகாதே சின்ற நிலை - பேதங்செய்யாமலே (பதியினுள் அடங்கி இரண்டறக்கல ந்து) நின்ற நிலையே,—தான் அது ஆம் தத்தவம் ஆம் - (ஆன்மா வாகிய) தான் (பதியாகிய) அதுவாகுகின்ற உண்மை நிலையாகும்.—சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குத் தேடும் பொருள் போன வா - சம்பை அறுத்தவர் அதனைக் கட்டுதற்குத் தேடும் பொருள் அதவன்றி வேறில்லாமற் போனவாறுபோலப் பாசத்தின் வேறுகக் காணப்பட்ட தன்னைப் பதியினுள்ளே அடக்குதற்குத் தேடும் பொருள் தானன்றி வேறில்லை. எ - று.

இ-ம். ஆன்மாப் பதியின் வேறுயினும் கண்ணெனியும் சூரிய நெனியும்போல வேற்றுமை சிறிதாங் தோன்றுயன்னம் ஒற்றி த்து நிற்கும் நிலையே தான் அதுவாதலாகிய உண்மைநிலை. எ-ம்.

ந-கூ. இ - ள். முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் - முப்பது வயதினளவிலே—மூன்று அற்று - (மலம் மாயை கருமம் என் ஊம் பந்தம) மூன்றும் நிங்கி—ஒருபொருளைத் தப்பாமல் தன்

நூள் பெறுன் ஆயின் - ஒப்பில்லாத முதற்பொருளாகிய பதி யைத் தவறுமல் தன்னுள்ளே (அநுபூதினானத்தினால் ஒருவன்) அடையாளுமின், — செப்பும் கலை அளவே ஆகும் - (அம்முதற் பொருள் அவனுக்கு அவன்) கற்ற சாத்திரங்கானத்தினளவேயா கும், — மூப்புக் காரிகையார் தங்கள் முலை அளவே ஆகும் - (அவன் பின் வரும்) முதுமைப்பருவத்திலே (தான் கண்ட) பெண்களுடைய தனத்தினளவாகவே (தளர்ச்சியடையவன்) அவன் (ஆதலால்.) எ - ஹ. ஆம் இரண்டும் அசை.

இ-ம். அநுபூதினானம் நிட்டையினுல்லது பெறப்படா மையாலும், நிட்டை உடம்பும் அறிவும் தளர்ச்சியடையும் முது மைப்பருவத்திற் சித்திக்கமாட்டாமையாலும், ஞானசாரியரை ஒடிடந்து ஞானசாத்திரங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டைக்டல் என்னும் நான்கையும் இளமைப் பருவத்திற் ருனே செய்தல்வேண்டும். எ-ம்.

சா. இ - ஸ். தேவர் குறளும் - திருவள்ளுவநாயனுரு டைய திருக்குற்றாலும், — திரு நான்மறை முடிவும் - சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்க ஞும், — மூவர் தமிழும்- (திருஞாளசம்பந்தமூர்த்திராயனுர் திரு நாயுக்கரசநாயனுர் சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் என்னும் சமயகுரவர்) மூவர்களுடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ்வேதமும், — முனி மொழியும் - வியாசமுனிவருடைய வேதாந்த சூத்திரமும், — கோவை திருவாசகமும் - (திருவாதலூரடிகளுடைய) திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும், — திருமூலர் சொல்லும் - திருமூலநாயனுரு டைய திருமந்திரமும், — ஒரு வாசகம் என்று உணர் - ஒருபொரு ளையே குறித்த வாக்கியங்களென்று அறிவாயாக, எ - ஹ.

இ-ம். திருக்குறண் முதலிய நூல்களெல்லாம் வேறு வேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும், பதிலக்கணமும் பசலக்கண மும் பந்தலக்கணமும் முத்திலக்கணமும் ஆகிய இவைகளை ஒரு தன்மையாகவே அறிவிக்கும் நூல்களாம். எ-ம்.

உபஷිடத்தமெனினும், வேதாந்தமெனினும், வேதசிரிசெனி னும், பிரபஸ்கருதியெனினும் பொருந்தும். வேதாந்தகுத்திரமெ னினும், பிரமீமாஞ்சையெனினும், உத்தரமீமாஞ்சையெனினும் பொருந்தும். *

நல்வழியுரை முற்றிற்று.

* வேதாந்தகுத்திரத்துக்கு நீலகண்டசிவாசாரியர், சங்கராசாரியர், இராமாதூராசாரியா, மத்துவாசாரியர் என்னும் நால்வர் பாவுழியங்கள் செய்தனர். சைவர்களாற் கொள்ளப்படுவது நீலகண்டபாவுழியம், ஸ்மர்த்தர்களாற் கொள்ளப்படுவது சங்கரபாவுழியம், வைஷ்ணவர்களாற் கொள்ளப்படுவது இராமாதூரபாவுழியம், மாத்துவர்களாற் கொள்ளப்படுவது மத்துவபாவுழியம்.